Privacy of geheimhouding

14 juni 1978
lezing 252

“Beste vrienden, opnieuw wil ik jullie zegenen. Gouden lichtstralen zijn om jullie heen en vullen je hele wezen. In deze laatste lezing van het jaar wil ik jullie nogmaals een schets van goddelijk leven geven, een visioen van het Christus Bewustzijn, dat alle wonden van verdeeldheid, verwarring en nodeloos conflict heelt. Misschien merken jullie dat de serie lezingen die ik het afgelopen seizoen gegeven heb, bedoeld was om een nieuwe kijk te geven op verschillende gebieden. Deze visie bepaalt het tempo en het werkklimaat voor het volgend seizoen.

De volgorde van de lezingen lijkt op het eerste gezicht misschien willekeurig en niet bepaald samenhangend, maar bij nader inzien zul je merken dat dit niet zo is. Alle onderwerpen vormen één geheel. Bestudering en meditatie maakt duidelijk hoe nauw ze samenhangen. Elk onderwerp op zich en alle onderwerpen samen zullen nieuwe bewustzijnskanalen in jullie openen, die je vervolgens in staat stellen het nieuwe leven te leiden dat zich op aarde begint te ontwikkelen.

Vandaag wil ik twee begrippen onderzoeken: *privacy* en *geheimhouding*. Er bestaat veel verwarring over deze twee begrippen; dat speelt de krachten van het kwaad in de kaart en belet de mens al zijn behoeften te vervullen en tot werkelijke ontplooiing te komen. Die verwarring maakt ook nabijheid en intimiteit onmogelijk en nabijheid is zeker een legitieme menselijke behoefte, evenals privacy. Als privacy en geheimhouding verward worden, wordt of de behoefte aan nabijheid of de behoefte aan privacy, met zijn vele belangrijke aspecten, onvoldoende vervuld.

Laten we nu het verschil tussen privacy en geheimhouding onderzoeken en helder proberen te krijgen wat elk van beide betekent, wat het inhoudt en wat het met zich meebrengt.

Privacy is een legitieme behoefte van de ziel. Je hebt het nodig om bij jezelf te zijn. Je hebt tijd voor jezelf nodig waarin je diep in jezelf kunt graven en nieuwe niveaus van innerlijke werkelijkheid kunt ontdekken zonder gestoord te worden door invloeden en vibraties van anderen, zelfs van degenen die je heel nabij zijn. Soms heb je zelfs een periode nodig waarin je dat, wat je in wezen met allen die je lief zijn, wilt delen, voor jezelf moet houden totdat het rijp genoeg is om gedeeld te worden. Of het nu een gedachte, een nieuwe bewustzijnstoestand of een kunstuiting is, het kan tijd nodig hebben om tot voltooiing te komen voordat het anderen getoond kan worden.

Dergelijke periodes van privacy houden geen isolement of afscheiding in. Ze betekenen alleen maar dat je tijd nodig hebt om bij jezelf te zijn, een tijd van alleen zijn om meer van jezelf te ontdekken. Het probleem is echter dat iedere goddelijke werkelijkheid ook een vervormd, duivels tegendeel heeft. Als je privacy zoekt om contact te vermijden is er sprake van vervorming. Als je privacy vermijdt omdat je de angst die het aanvankelijk kan oproepen niet op zijn ware betekenis onderzoekt en begrijpt, is er ook sprake van vervorming.

Veel mensen zijn zich volledig onbewust van het feit dat zij hun behoefte aan privacy verwaarlozen. Zij zijn misschien af en toe alleen, door omstandigheden die zij niet in de hand hebben. Maar zelfs dan spelen ze het klaar hun innerlijk met oppervlakkige gedachten en met uiterlijk of innerlijk lawaai te verstoppen om dit diepe innerlijke contact waar de ziel naar hunkert, te vermijden. Mensen die voortdurend in drukke omstandigheden verkeren, hebben deze misschien gecreëerd omdat zij een uiterlijke ‘reden’ wensen om zich ervan te weerhouden alleen te zijn. Tegelijkertijd is het ook waar dat er mensen zijn die in drukke omstandigheden leven, maar op de een of andere manier temidden van al het gewoel dat hen omringt er toch in slagen innerlijke en soms zelfs uiterlijke privacy te vinden.

Het is ook waar dat die mensen die over het algemeen alleen zijn, hun afzondering misschien juist geschapen hebben omdat ze bang zijn voor contact. Maar als er al angst voor contact bestaat, dan is het allereerst angst voor contact met jezelf en op de tweede plaats angst voor contact

met anderen. En dus vervult deze afzondering niet de behoefte aan privacy. Mensen die alleen zijn uit angst voor contact, zijn alleen zonder van de gelegenheid gebruik te maken om dichter bij zichzelf te komen, net zoals ze hun tijd met anderen doorbrengen zonder van de gelegenheid gebruik te maken werkelijk contact en intimiteit tot stand te brengen.

Hoe zit het nu met *geheimhouding*? Geheimhouding is nooit positief, althans niet in de ware zin. Wij hebben het niet over het zogenaamde 'geheim' dat je bewaart om iemand van wie je houdt een leuke verrassing te bereiden. Dat is eigenlijk geen geheim, want het is tenslotte bedoeld als iets vreugdevols. *Geheimen verbergen altijd iets negatiefs*, anders zouden ze niet geheim gehouden worden. Het is heel belangrijk dit in te zien. Hoewel het tamelijk voor de hand ligt en helemaal niet duister of subtiel of moeilijk te herkennen is, is het verbazingwekkend hoe vaak dit feit totaal over het hoofd gezien wordt. Wat het geheim ook mag zijn dat je voor een ander of voor anderen verborgen wilt houden, als je het nader bekijkt is het niet moeilijk in te zien dat je iets onaangenaams voor iemand wilt verbergen. Of jij wenst iets voor anderen verborgen te houden, of iemand anders wil jou erin betrekken om iets negatiefs of destructiefs verborgen te houden. Als deze verborgen zaken - de geheimen - onthuld zouden worden, konden ze aangepakt worden; ze zouden helemaal opgelost kunnen worden, zodat je ze door iets moois en positiefs kunt vervangen. Maar door het geheim voor je te houden blijf je aan negatieve gedachten, onoprechte daden, laster en destructieve gedragspatronen vasthouden en geef je er voortdurend voedsel aan.

Iemand die er belang bij heeft iets geheim te houden - alleen of samen met een ander of met meerdere anderen - is er zich heel wel van bewust dat hij iets negatiefs verbergt, anders zou hij het - wat het ook is - helemaal niet geheim hoeven te houden. Het is daarom absurd jezelf te rechtvaardigen voor een geheim. Maar gewoonlijk gebruikt men privacy om de intentie te verbergen er geheimen op na te houden. Met andere woorden, iemand met geheimen gebruikt zijn recht op en behoefte aan privacy om te verbergen dat hij echt iets geheim houdt. Dus is het wapen van de duistere krachten er altijd op gericht verwarring te zaaien en een waarheid te gebruiken om een leugen toe te dekken.

Het ware begrip privacy heeft niets met geheimen te maken. Juist het

tegendeel is waar. Wat uit goddelijke inspiratie voortkomt en in privacy rijpt, wordt later altijd onthuld, met anderen gedeeld en doorgegeven. Het is nooit bedoeld om te verbergen. Alleen oneerlijkheid, leugens, negatieve intenties en destructiviteit van een of andere aard moeten voor anderen verborgen worden. Niets waars en moois hoeft ooit verborgen te worden gehouden.

Soms wordt er een verklaring gegeven als excuus voor geheimhouding: “Als ik mijzelf laat zien word ik niet begrepen”, of “word ik onrechtvaardig bekritiseerd.” Dit gaat natuurlijk niet op. Want als je in waarheid bent, is begrip van anderen niet zó vreselijk noodzakelijk dat het de moeite waard is ondoordringbare muren te creëren tussen jezelf en anderen. Als je in waarheid bent, doe je je best bij anderen begrip te kweken en gebruik je hun kritiek om de werkelijkheid van de situatie die je geneigd bent geheim te houden, te onderzoeken. Iemand die een geheim heeft, is bang dat hij niet in waarheid is, misschien weet hij het zelfs, maar is hij beslist niet van plan dit te veranderen. Hij is oneerlijk omdat hij weet dat de ander kan reageren op wat hij verborgen houdt en dit wil hij vermijden. Met andere woorden, hij verlangt het respect en de liefde die hij misschien niet zou krijgen als het geheim geopenbaard werd.

Geheimhouding is daarom uiteindelijk altijd diefstal. Het is een daad van bedrog waarmee men zich van een resultaat wil verzekeren dat niet verwezenlijkt kan of zal worden als het geheim onthuld wordt. Geheimhouding betekent ook dat je de moeite en verantwoordelijkheid vermijdt een rechtvaardige, eerlijke en waarachtige oplossing te vinden waarin de ander of anderen kunnen delen.

Geheimen zijn altijd tegengesteld aan relationeel denken, aan intimiteit, aan werkelijk en bevredigend contact. Iemand met geheimen is nooit emotioneel bevredigd. Hij houdt een scheidsmuur tussen zichzelf en anderen en vraagt zich dan af waarom hij zich zo alleen en onbegrepen voelt. Het komt nooit bij hem op dit met elkaar in verband te brengen. Hij geeft zelfs vaak anderen de schuld van zijn toestand en gebruikt dit om zijn geheimhouding te rechtvaardigen. In plaats van het enig juiste, zinvolle en intelligente te doen: alle geheimen naar buiten brengen en zo oprecht mogelijk zijn. Dit is niet eenvoudig of snel te bereiken. Het vereist geduld, tijd, inspanning en alle goede wil die je op kunt brengen.

Vaak is een belangrijke reden voor geheimhouding de angst jezelf bloot te geven. De angst zegt: 'Als ik mijzelf laat zien zoals ik echt ben, houden ze niet van me.' Als je zo redeneert en dit kun je nauwelijks redeneren noemen zie je bepaalde, overduidelijke feiten over het hoofd. Je neemt bijvoorbeeld aan dat de liefde, het respect of de goedkeuring van anderen belangrijker zijn dan die van jezelf. Je vergeet dat de moed en eerlijkheid om je bloot te geven, welke beschamende facetten er ook onthuld moeten worden, meer zelfrespect creëren dan geheimhouding ooit zou kunnen. En daarom moeten uiteindelijk de achting en liefde van anderen ook komen.

Dit pad is duidelijk bedoeld om langzaam maar zeker alle geheimen op te ruimen. Eerst leer je geen geheimen meer voor jezelf te hebben. Je ervaart dat je heel wat materiaal over het hoofd gezien had, dat onbewust was en verborgen werd gehouden voor je bewustzijn. Dan leer je dezelfde eerlijkheid en openheid ook tegenover anderen te gebruiken. Als je gestaag deze weg bewandelt, zul je zeker ervaren dat dit de enige manier van leven is. Het is de enige manier waarop je behoefte aan contact vervuld kan worden. De enige manier waarop je zonder angst en bezorgdheid kunt leven, zonder schaamte en verstoppertje spelen, zonder pretenties en façade.

De opluchting die deze manier van leven brengt, is een veel koppiger wijn dan welke schijnoplossing ooit kan zijn. Wanneer je er eenmaal van geproefd hebt, kun je het niet langer verdragen om, al is het nog zo kort, weer tot geheimhouding te vervallen.

Als je negatieve gedachten, verdachtmakingen of beschuldigingen ten aanzien van anderen hebt, breng dan alles naar buiten in plaats van het heimelijk te koesteren of een derde deelgenoot te maken en ze samen weer geheim te houden. Deze handelwijze geeft aan dat je wil om in waarheid te zijn groter is dan je negatieve opvattingen, je beschuldigingen en je verdenkingen. Je begeeft je op een reis binnen de grote reis van het leven, om te ontdekken wat de waarheid is in een bepaalde situatie. Je wordt zeker verlicht door de echte waarheid, die als je haar meer dan al het andere bent toegewijd, vrede en eenheid brengt.

Anderzijds, als je je geheim voor je wilt houden geeft dat duidelijk aan dat je niet staat voor de waarheid, waarschijnlijk zelfs niet voor de waarheid dat je er belang bij hebt aan je negatieve opvattingen, beschuldigingen en verdenkingen vast te houden, en geeft het ook aan

dat je hiermee juist door wilt gaan omdat je diep in jezelf al weet dat je niet in waarheid bent; maar dat wil je niet toegeven. Toch hoeven beschuldigingen die openlijk geuit worden niet noodzakelijk op openheid te wijzen, op het tegenovergestelde van geheimhouding. Het betekent misschien alleen maar dat geheimhouding plaats maakt voor vijandige en agressieve factoren.

Het is niet moeilijk te zien dat de nieuwe man en de nieuwe vrouw van deze tijd niet in staat zijn geheimen te koesteren. In het nieuwe bewustzijn kun je geen geheimen met je meedragen. Je ervaart ze als een ondraaglijke last, wat ze in feite ook zijn. De spirituele vorm van een geheim is een zware last. Hoe meer het bewustzijn verlicht wordt, hoe meer het van de Christusgeest doortrokken raakt, hoe sneller de last op de meest productieve en creatieve manier wordt opgelost.

Jullie zijn deze nieuwe levenswijze in jullie eigen groeiende gemeenschap gaan ervaren. Dan komt een steeds groter wordende openheid en een helderheid tot stand waarin alle geheimen van jezelf en anderen als een ondraaglijke last ervaren worden, als een belemmering voor licht en liefde. De prijs voor geheimhouding wordt te hoog, te absurd. Anderzijds is geen inspanning te groot om geheimen bloot te leggen en het de ziel mogelijk te maken zich helder en eerlijk, voor allen zichtbaar, open te stellen. Volledige openheid moet het doel zijn. Het geldt voor alle relaties: voor een partnerschap tussen man en vrouw, voor iedere vriendschap en uiteindelijk voor de betrekkingen tussen landen.

Negatieve aspecten geheim houden maakt het onmogelijk het beste van jezelf naar buiten te brengen. Je geneert je voor jezelf: je diepste gedachten, dromen en verlangens geven je een gevoel van schaamte. Om te beginnen zijn deze aspecten vaak helemaal niet beschamend of slecht. Zij worden negatief omdat je ze in een sluier van geheim-houding wikkelt. Alleen al door te geloven dat je iets te verbergen hebt, schep je een sfeer van onduidelijkheid, een mist die langzamerhand het beste in je omgeeft. Het is daarom essentieel dat deze onduidelijkheid wordt opgelost, ongeacht of dat wat verborgen wordt nu ronduit negatief is, of slechts zo geworden is door het verbergen.

Het proces om de verborgen geheimen op te lossen is de essentie van het werk waar je op dit pad mee bezig bent. Vat de moed om dat wat tot nu toe geheim was te onthullen. Nog nooit heb je zo'n stap betreurd.

Want door hem te zetten heb je altijd meer liefde, meer respect, meer vriendschap, meer hulp, meer erkenning van je echte waarden gevonden, om maar niet van de opluchting te spreken dat je een ondraaglijke last kwijtraakte. De helderheid, de lichtheid en de vrijheid dat je niet langer op enigerlei wijze doet alsof, zijn de directe poort naar het zelfrespect dat je zo wanhopig tot stand probeerde te brengen en te bewaren door je te verbergen.

Als het erop lijkt dat je zelfonthulling eerder kritiek en afkeuring heeft opgeroepen dan meer liefde en begrip, ben ik geneigd te zeggen dat je zelfonthulling zeker op een verkeerde manier heeft plaats gevonden. Het is heel gemakkelijk de juiste manier met de verkeerde te verwarren. De juiste manier is de absolute bereidheid om de wil van God te volgen; om iedere houding, daad of doel die je koestert te laten varen als dit schadelijk mocht blijken en in tegenspraak is met de goddelijke wet; om diegenen tegenover wie je je blootgeeft als een spiegel te gebruiken, die je helpt een aantal van je vroegere patronen in te zien en opnieuw te bekijken. Hun reactie moet geen onveranderlijke regel zijn waar je je aan te houden hebt, maar moet je aan het denken zetten en je er echt toe brengen bepaalde aspecten van jezelf die je nu duidelijker ziet, nog eens in overweging te nemen.

De verkeerde manier om jezelf bloot te geven en geheimen op te ruimen, is de kinderlijke manier van het lager zelf dat eigenlijk zegt: “Als ik je mijn geheimen laat zien, eis ik dat jullie die goedkeuren en mij ook, hoe destructief ze ook mogen zijn. Als je dat niet doet, beschuldig ik je ervan dat je mij in de steek laat en gebruik ik dit als bewijs dat het niet loont om open te zijn.” Wees dus voorzichtig wanneer je een oordeel hebt over de gevolgen van je zelfonthulling. De sleutel ligt altijd diep in jezelf: is het werkelijk je oprechte verlangen in waarheid te zijn en de wil van God te doen?

Toch moet je ook duidelijk weten wanneer je privacy echt geschonden wordt. Bijvoorbeeld wanneer anderen hun neus in jouw zaken proberen te steken omwille van hun eigen negatieve motieven of vanuit een ziekelijk soort nieuwsgierigheid; of omdat ze iets willen ontdekken dat ze tegen je kunnen gebruiken; of omdat ze iets in je nadeel willen bewijzen om zich beter te voelen, in een wanhopige poging hun gedaalde eigenwaarde op te vijzelen. Als je dergelijke motieven voelt, moet je beslist de deur voor hen dichtdoen. Maar houd in gedachten dat, tenzij je bereid bent alle geheimen op te geven en daar al mee

begonnen bent, het uiterst moeilijk is werkelijk onderscheid te maken tussen enerzijds nieuwsgierigheid en pogingen je privacy te schenden en anderzijds iemands gemeende belangstelling en oprecht verlangen met jou om te gaan zoals je werkelijk bent. Zolang je er belang bij hebt jezelf verborgen te houden, is je inschatting van andermans motieven heel onzeker en onbetrouwbaar.

Jezelf bloot geven, open en oprecht worden, is een nieuwe manier van leven, een gewoonte die met geduld, toewijding en volharding aangekweekt moet worden; het is van groot belang voor jou en voor die mensen om je heen met wie je graag wilt omgaan. Het is een kunst die je kunt en moet leren. Vaak kunnen de aarzeling en de remmingen die in het begin aanwezig zijn aan de kant gezet worden, wanneer je je leert uitdrukken; wanneer je leert overbrengen wat aanvankelijk moeilijk leek uit te drukken. Is het je niet vaak overkomen dat je een droom heel goed vertelde toen je er eenmaal aan begon, hoewel je er eerst van overtuigd was dat hij niet uitgelegd kon worden? Gedachten en houdingen, ervaringen en gevoelens binnen de vier muren van je innerlijk lijken vaak zo vaag, zo diffuus, zo moeilijk uit te leggen, dat je zelfs niet probeert ze over te brengen. Maar als je eenmaal weet dat het mogelijk is, zelfs als je niet alle schakeringen en nuances perfect kunt overbrengen, dan zul je moeite doen om te communiceren en zul je er versteld van staan hoezeer je jezelf duidelijk kunt maken; door jezelf te openen kun je anderen bereiken die misschien overeenkomstige innerlijke ervaringen hebben en zodoende eerder en beter met je mee kunnen voelen dan je ooit had kunnen vermoeden.

Wat ik wil zeggen is dat communicatie een essentieel onderdeel is van zelfonthulling en openheid. Er is moeite voor nodig, heel veel moeite, maar deze wordt rijkelijk beloond. Wat in het begin gênant lijkt, lijkt dat alleen maar te zijn omdat je gelooft dat je er niet echt de juiste woorden aan kunt geven. Probeer het, de woorden komen vanzelf. Je zult een nieuwe, prachtige manier ontwikkelen om je uit te drukken en dat op zich vergroot je gevoel van zekerheid en volwaardigheid. Je aanvankelijk onvermogen om je juist uit te drukken is geheel en al te wijten aan het feit dat je dit niet echt wilt en daarom God niet bij je binnen laat komen. Als je je oprecht wilt blootgeven, geeft de Heilige Geest je de juiste woorden in en verdwijnen de muren die je om je heen hebt gebouwd.

Laten we de aard van de verschillende menselijke relaties eens in het

licht van dit onderwerp bekijken. De meest intieme relatie - tussen een man en een vrouw die elkaar liefhebben en elkaar volledig van alles deelgenoot willen maken - berust op het vermogen geen geheimen voor elkaar te hebben. Dit houdt zowel de uiterlijke als de subtielere, innerlijke geheimen in. Als niet het risico genomen wordt om alle aspecten in het spel te brengen, kan het geluk dat men verwacht nooit werkelijkheid worden. Ik heb dit al eerder besproken, speciaal in verband met de relatie tussen partners. Ik moet dit hier herhalen in de context van de algehele neiging van de mens zichzelf geheim te houden. Het onjuiste geloof dat het zelf in zijn geheel niet acceptabel is, moet steeds weer uitgedaagd worden. Telkens moet het risico genomen worden, stap voor stap, totdat alles is blootgelegd. Dan kan het werkelijk delen van het innerlijk proces beginnen en kan er een doorgaande communicatie op gang gebracht worden.

Eerst zul je zeker merken dat zich heel wat oud materiaal heeft opgehoopt. Is dit eenmaal opgeruimd en heb je je helemaal kenbaar gemaakt dan neemt het proces het over. Want je ziel is niet statisch of onbeweeglijk. Zij beweegt en verandert voortdurend en brengt steeds nieuwe ervaringen, nieuwe gevoelens, nieuwe stof tot nadenken, nieuwe dromen, nieuwe doelen voort. Wanneer je jezelf eenmaal schoon gemaakt hebt, kan het dynamische proces van de zielsontwikkeling veel gemakkelijker gedeeld worden. De kunst om te communiceren, jezelf te uiten, jezelf juist uit te drukken, groeit naarmate jij groeit. Zo word je een steeds opener kanaal voor goddelijke inspiratie; dit heeft invloed op je woordkeus, de fijnere nuances en verschillen waar niet zo eenvoudig woorden aan gegeven kunnen worden, evenals de toon van de stem die er ook toe bijdraagt jezelf duidelijk te maken. Wat eens een bedompte gevangenis van je innerlijk was, wordt zo een wijd open veld dat tot de oneindige horizonten van goddelijke mogelijkheden reikt en steeds duidelijker voor anderen bereikbaar wordt. Er groeit een geestesgesteldheid waarin je niets te verbergen hebt, waarin verbergen het meest absurde lijkt dat je kunt doen en volledige openhartigheid de grootste vreugde is.

Alleen wanneer je het risico neemt wat er ook maar in je is nu naar buiten te brengen, weet je wat je werkelijk waard bent. In dit proces zul je onvermijdelijk merken dat je, anders dan je vreesde, heel wat te bieden hebt. Hoe kun je anders vervulling vinden zonder je sterke verlangen naar openheid, naar intimiteit met anderen te bevredigen? Dit verlangen kan nooit vervuld worden, hoezeer je het ook probeert te

ontkennen of door een pseudo-vervulling probeert te bereiken, als je jezelf niet opent.

Het woord vriendschap wordt bespottelijk als je voelt dat er iets tussen jou en je vrienden te verbergen is. In het gunstigste geval is het een heel beperkte vriendschap. En je zult nooit echt weten of de ander je liefheeft en accepteert. Je moet wel altijd angstig en wantrouwend zijn, zolang je niet het risico neemt die vriend alles van je te laten zien, alles wat je verborgen gehouden hebt. Doe je dat wel, dan houdt dit natuurlijk wel de fundamentele bereidheid in om een daad, een doel of een activiteit van het lager zelf te veranderen. Hiervoor is het vertrouwen nodig dat doelen en bezigheden van je hoger zelf je veel eerder geven wat je nodig hebt. Als dit vertrouwen ontbreekt, dan moet je erover praten en er misschien hulp bij krijgen.

Dit Padwerk is bedoeld om je geheimen uit de weg te ruimen en jezelf beschikbaar te maken. Als je vanuit dit gezichtspunt terugkijkt op je vooruitgang tot nu toe, zie je heel duidelijk dat, naarmate je jezelf bevrijd en je levensomstandigheden verbeterd hebt, naarmate je nieuw zelfvertrouwen verkregen hebt en een gevoel van eigenwaarde, naarmate je God en het leven meer vertrouwt en de goddelijke overvloed kent, je deze vooruitgang te danken hebt aan je moed om uiterlijke en/of innerlijke geheimpjes te onthullen. Kijk waar je je nog verbergt en je zult de sleutel vinden tot die gebieden waar je leven nog geblokkeerd is voor de vervulling die je wacht.

Wanneer je naar jullie wereld kijkt, naar de betrekkingen tussen landen, wordt het belang van deze factor duidelijk. De onderlinge verhoudingen tussen landen worden meer gekenmerkt door geheimhouding, voorwendsels en verstoppertje spelen dan welke andere relatie ook. Openheid tussen de regeringen van verschillende landen wordt zelfs niet mogelijk geacht. Over het algemeen vindt men het vanzelfsprekend dat het bij goede diplomatie hoort om niet te doorzichtig te zijn. Op dit gebied is de mensheid ver achter bij waar zij zou kunnen en moeten zijn; op andere gebieden van menselijke relaties is er veel meer vooruitgang, hoewel deze ook nog wel te wensen overlaat. Wanneer je naar de algemene houding in het huwelijk kijkt, zie je in hoeverre partners geheimen voor elkaar hebben, niet alleen met betrekking tot feitelijke daden en ervaringen uit verleden en heden, maar ook met betrekking tot hun gedachten en gevoelens en innerlijke nuanceringen wat hun ervaring betreft. Is het dan verwonderlijk dat het

huwelijk niet zo goed lijkt te werken en dat de partners niet bij elkaar kunnen blijven? Toch is in dit opzicht de huwelijksrelatie veel beter dan de relatie tussen verschillende regeringen. Daar bestaat het meeste wantrouwen, het meeste bedrog, de meeste spanning. Zolang de mensheid er niet in slaagt zich een heel nieuwe manier van met elkaar omgaan voor te stellen, kan er geen werkelijke vrede tot stand gebracht worden, kunnen Gods rijkdommen niet gedeeld worden, blijven rechtvaardigheid en broederschap loze woorden. Kortom, de bereidheid moet bestaan om open te zijn. Men moet inzien dat dit een eerste vereiste is voor een leven van vrede, vreugde en harmonie onder alle volken van deze aarde. Vervolgens moet dit nauwgezet en moeizaam door de naties geleerd worden, net als jullie dat individueel moeten leren.

Jullie zijn pioniers die een nieuw model voor deze wereld aandragen. Ik heb dit al eerder gezegd en ik zeg het weer, ditmaal in verband met dit onderwerp. Door het tot stand brengen van jullie gemeenschaps-leven komen jullie in wezen hetzelfde probleem tegen waar de mensheid als geheel op stuit bij het vormen van de maatschappij. Jullie zien duidelijk dat diegenen die zichzelf verborgen houden, die niet alles van zichzelf laten zien, een obstakel vormen die de groei van het geheel belemmert. Jullie moeten zorgen dat diegenen die nog niet echt durven zijn, dit begrijpen. Jullie moeten het zelf goed weten. In toenemende mate zullen jullie - langzaam misschien maar zeker - leren jezelf helemaal te laten zien, zonder enige valse zelfprojectie. Voorzover je het proces van een ‘leven zonder geheimen’ niet vertrouwt, voed je een valse zelfprojectie. Dat is nu juist de betekenis van je geheimen: “Ik wil dat jullie me niet zien zoals ik ben, maar zoals ik mezelf voordoe.” Als je dit eenmaal duidelijk ziet, hoe kun je dan nog veronderstellen dat dit niet de ernstigste gevolgen heeft voor je relatie met jezelf, met anderen en met je God? Dit kan niet anders dan van invloed zijn op je hele uiterlijke en innerlijke leven en op diegenen met wie je een prettige relatie probeert op te bouwen.

Stel je eens voor, hoe het leven eruit zou zien wanneer je weet dat er nooit meer iets te verbergen valt. En als je voelt dat er iets te verbergen valt, bedenk dan dat wat je verbergt, misschien echt iets schadelijks, iets destructiefs voor jezelf en/of anderen is. Het is des te belangrijker dat het onthuld wordt, omdat je hulp nodig hebt om te herkennen waarom je deze daad of houding verlangt. Daarna heb je hulp nodig om je innerlijke mechanismen te veranderen, zodat je niet langer een

destructieve daad of houding nodig hebt. Als je je lager zelf niet verbergt, kan het genezen en getransformeerd worden.

Misschien is dat wat je gelooft dat verborgen moet blijven, eigenlijk een mooie kant van je en moet je hem laten zien. Misschien denk je alleen maar dat je geheim slecht is en moet je in feite eerst de onthulling ervan ervaren, voordat je er echt van overtuigd kunt zijn dat je niets te verbergen hebt. Stel je voor hoe het voelt niets meer voor iemand te hoeven verbergen. Stel je voor hoe bevrijdend het is zo'n zwaar pantser af te werpen. Stel je het plezier voor en de gezonde trots - je hoofd rechtop en een heldere blik in je ogen - omdat je weet dat je waarlijk tegenover iedereen open kunt zijn.

Alleen wanneer je deze staat van bewustzijn bereikt hebt, kan je werkelijke ontplooiing beginnen. Je onbegrensde mogelijkheden tot grootheid, tot creativiteit, tot het aanboren van nog verborgen talenten, tot je uniekheid, tot je wezen en je schoonheid kunnen zich alleen ontvouwen wanneer je behoefte om je grenzen af te bakenen er niet meer zijn. Het proces van zelfontplooiing kan beginnen wanneer je de muren van geheimhouding afbreekt, uit je schulp kruipt en ophoudt de wereld wat voor te spiegelen over wie je nu bent. Het gaat alleen als je - nadat je dat bereikt hebt - het beste in je los kan maken. Natuurlijk gaat het proces sprongsgewijs en vaak gaat het op en neer. Als een verborgen laag of aspect van je geheim wordt opgelost, krijgen nieuwe eigenschappen die je nooit gekend hebt, vorm. Dan keer je terug naar andere gebieden waar je je verbergt, waar je je zelfs niet eens duidelijk bewust van bent geweest, zodat je nog meer van je mogelijkheden kunt gaan ontplooien.

Kunnen jullie je een wereld voorstellen waarin niemand ooit meer iets voor een ander verbergt? Is dat geen paradijs? Dat is de richting die de evolutie uitgaat, vrienden. Dit is wat De Nieuwe Tijd betekent. Hoe kan de Christus in je zich waarlijk door je en aan je manifesteren als je er een verborgen agenda op na houdt? Hoe kan je goddelijkheid zich ontplooien als je niet vrij bent en een vals zelf op de wereld blijft projecteren? Praat dergelijke projecties niet goed door te doen alsof je je 'privacy' bewaart. Kijk naar de echte motieven, de echte redenen waarom je deze pijnlijke en onnodige toestand van isolement en bedrog in stand houdt, want daar komt het in werkelijkheid op neer.

Er zijn in principe drie redenen voor je weerstand tegen het prijsgeven

van je geheimen.

1. De angst dat je lager zelf je helemaal slecht maakt en tegelijkertijd je onwil om het risico te nemen dat dit misschien niet zo is: dat anderen je niet af zullen wijzen en dat je het niet nodig zult vinden dat zelf te doen.

2. De onwetendheid dat je inderdaad een manier kunt leren om alles wat nu onmogelijk lijkt, in communicatie te brengen. De onwil om door middel van kleine stappen het proces geleidelijk aan te leren.

3. De angst om te kwetsbaar te zijn wanneer alle harde schillen afvallen. Geheimen behoren zeker tot de hardste lagen.

De gemeenschappelijke noemer van deze drie factoren is je weerstand om met je hele hebben en houden naar God te gaan en op Zijn wil te vertrouwen. Die weerstand wordt bestendigd door je keus om de stemmen van de duistere krachten te volgen, die je influisteren op je valse, destructieve tactieken te vertrouwen die voor af scheiding zorgen in plaats van voor veiligheid en oplossing van je problemen. Je moet je van deze invloeden bewust worden en ze koste wat het kost uitdagen en ertegen ingaan. Je moet opnieuw keuzes maken ten aanzien van je daden en gedrag en nieuwe oplossingen zoeken, een nieuwe opstelling tegenover problemen.

Voor ik deze lezing beëindig, wil ik wat meer zeggen over de derde factor, de angst om kwetsbaar te zijn. Deze kwetsbaarheid gaat verder dan de voor de hand liggende angst om minder ‘beschermd’ te zijn tegen pijn en teleurstelling als je geen geheimen hebt. Deze angst is puur een illusie en als zodanig gemakkelijk te herkennen als je eenmaal de moed hebt opgevat zonder geheimen te leven. Maar er is ook een ander soort kwetsbaarheid waar ik het over wil hebben.

Als je opener en toegankelijker wordt, je minder verbergt, groeien er nieuwe waarnemingsvermogens. Wat je voorheen slechts vaag waarnam, wordt steeds scherper, steeds duidelijker omlijnd. Dit heeft onmiddellijk een directe weldadige uitwerking op vele gebieden in je leven. Toch zien mensen dit wenselijke gevolg geheel en al over het hoofd omdat nog teveel duisternis en mist de werkelijkheid bedekken. Daarom ontbreekt de prikkel om op een nieuwe wijze waar te nemen.

Deze nieuw ontwikkelde kwetsbaarheid heeft nog een ander effect dat niet onmiddellijk als prettig wordt ervaren. Het betreft een *diepe pijn* over de verwoestingen van het kwaad. Het is gezond en goed om deze pijn in je te laten groeien en volledig te ervaren. Ze komt op verschillende manieren tot uiting en hoe meer je je bewust wordt van je kwetsbaarheid, des te meer ga je deze uiterst gezonde pijn ervaren. Misschien voel je pijn wanneer je Gods gaven in de natuur opzettelijk verwoest ziet worden. Misschien voel je pijn om het lijden in dit bestaan. Neem bijvoorbeeld het lijden van dieren die ten prooi vallen aan andere dieren om de grotere levenscyclus voort te zetten en hun functie te vervullen. In zekere zin is dit lijden beslist minder dan het lijden dat dieren opzettelijk door de onverschilligheid en wreedheid van mensen wordt aangedaan. Toch is het pijnlijk dat zij deze fase van hun eigen evolutie moeten doormaken, hoewel dit op zichzelf juist is. Deze dieren zijn geïncarneerde aspecten van bewustzijn die deze ervaringen nodig hebben, maar toch zijn zij op het niveau van manifestatie veel onschuldiger dan de mens, die een bewust waarnemingsvermogen heeft dat hem veel meer verantwoordelijkheid geeft.

Wat ik hier zeg mag tegenstrijdig klinken, toch is het dat niet. Ik wil jullie vragen: probeer dit diep in je te laten doordringen, dan zul je het werkelijk gaan begrijpen. Medeleven en liefde, dankbaarheid voor de schoonheid der schepping, waardering ervoor en vreugde erover, veroorzaken ook een diepe pijn die je moet voelen. Deze pijn verschilt heel sterk van de neurotische pijn, de pijn door associatie, de pijn van masochistische zelfkastijding, die wordt vereenzelvigd met iemand die kennelijk een slachtoffer is. Deze levende, gezonde, liefdevolle pijn is ook de drempel naar vreugde en extase.

Een ander aspect van deze pijn is het inzicht dat onware gedachten over je medemensen schadelijk zijn zowel voor jou als voor anderen. Zelfs al worden dergelijke gedachten goed gecamoufleerd en weggerationaliseerd totdat het bewustzijn ze werkelijk niet meer ziet en zich uit alle macht verzet tegen erkenning van hun schadelijke werking, dan nog zijn deze gedachten van laster en ongegronde achterdocht de innerlijke en uiterlijke daden van feitelijk, psychologisch, emotioneel en spiritueel bedrog en zodoende hebben ze een nadelige invloed op anderen en daarom ook op jezelf.

Zolang de pijn hiervan ontkend wordt, wordt de prijs steeds hoger, want een dergelijke pijn keert zich tegen diegene die hem veroorzaakt

of tegen iemand die samenspant met diegenen die de pijn veroorzaken door lijdzaam toe te kijken. Veel destructieve patronen waarin je jezelf onderuit haalt, worden niet in verband gebracht met de pijn die je onbewust en 'blind' hebt veroorzaakt, omdat je jezelf niet hebt toegestaan die te kennen en te voelen. Het leek maar al te verleidelijk de weg van de duistere krachten te volgen en al te onaangenaam hem op te geven. Je vreest en vermijdt je eigen pijn over de pijn die je anderen aandoet en die daardoor uitgroeit tot verlammende schuld en indirecte zelfbestraffing. Naast het voelen van deze pijn moet je ook de bevrijdende pijn voelen die losstaat van jou; de pijn die je eenvoudig op deze aarde ziet bestaan. Laat deze ervaring je nog vastbeslotener maken om een steeds sterkere strijder in het legioen van de Lichtkrachten te worden.

Dus, beste vrienden, wanneer de muren van verwijdering en geheimhouding eenmaal instorten, stap je in een prachtige wereld van licht, goedheid en jubelende vreugde, van eeuwig leven en van een bestaan zonder angst. Deze wereld kan er alleen zijn in iemand zonder weerstand, die geen pantser draagt, die niet de zachte kwetsbaarheid ontkent, die al het lijden dat door de krachten van het kwaad veroorzaakt wordt, kan ervaren. Als je jezelf tegen dit soort pijnen hardt, ontzeg je je ook de vreugde die eeuwig voor jou is bedoeld.

De zegeningen van alle engelen vergezellen jullie, de zegeningen van de Hoogste vloeien door hen naar jullie en verrijken en leiden je leven. De aanwezigheid van de Hoogste, van de Schepper, is in je hart en je ziel als je het maar wilt zien en voelen. De korte periode waarin ik geen lezingen zal geven of jullie vragen zal beantwoorden, kan door allen die dat willen volledig benut worden, zodat we niet echt van een onderbreking hoeven spreken. Het is eenvoudig een tijd om op adem te komen en bij te tanken, terwijl je innerlijk pad verder gaat en verwerkt wat je geleerd hebt. Wees je er altijd van bewust dat je op deze aarde bent om je ware wezen te vinden en het voor God te vervullen. Leef in Hem."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1978
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Privacy or Secrecy'.
Vertaling door Lidewij Frijlink in 1980; herzien in 1994 door Wim Scholtens.
© Stichting Gemeenschap Het Pad. *Uitgave 2009*

252/16